



ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI  
**BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XXVI.

ČÍSLO 7

JÚL 2018



## Leto, oddych, šport

Výmena kaplánov - Piarfest - Trojičná vigília - Pozvánky do táborov  
Potulky po Slovensku - Športujeme? - 30 rokov kňaz - Prievidzská púť



Sviatok Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi, Prievidza, 15. júna 2018







## Lomnický štít

Aj keď prázdniny ešte len začínajú, letná turistická sezóna z hľadiska otvorenia chodníkov vo Vysokých Tatrách začala už 15. júna, v piatok pred tromi týždňami. Práve v ten deň sme sa s kamarátom Martinom a horským vodcom vydali zdolať „K 2“. Nie v Himalájach, ale 2. najvyšší kopec na Slovensku - Lomnický štít. Už som tam bol, ale lanovkou. Fotky okolitých štítov zo zimy 1985 sú nádherné. Výstup pešo, po svojich, to je však niečo iné.

A iné to bolo aj na vrchole. Možno preto, že dole pri Skalnatom plese bol silný vietor a hore hmla, lanovka nepremávala a budova bola zamknutá. Na štíte sme preto boli sami traja. Aj keď sme sa nemohli potešiť pohľadom na okolité štíty, sedlá a doliny a širokú slovenskú diaľ, uvažovanie o histórii vzťahov tohto štítu a ľudí ma celkom zaujalo.

Pohľad na multifunkčnú budovu na vrchole ma, žiaľ, neoslovil z hľadiska estetiky, ale rozhodne z hľadiska úcty k tým, ktorí tam tiež chodili pešo, najmä medzi rokom 1934 a 1940. Bolo to obdobie stavania lanovky. Obdobie nadšenia a hľadania spôsobov. „Neviem, či sa také ešte v histórii národa vráti,“ poznamenal Martin, od 1. júla už misionár v Kirgizsku.

Mimochodom, počas prvého turistického

výstupu na tento kopec 16. augusta 1793 tiež z vrcholu nebolo nič vidieť, bol zahalený oblakom. Napadla mi preto súvislosť nielen s horou Premenenia, kde oblak naznačoval Božiu prítomnosť, ale s celým ľudským životom. Ako človek médií si uvedomujem, aký dôležitý je prieskum spoločnosti a trhu, aby sa mohol nejaký produkt (televízia, rádio, časopis, program, článok...) vhodne umiestniť. Aby bol prijatý, sledovaný, teda úspešný. Avšak pre začiatok niektorých diel nemusí byť dôležitý rozhľad po zemi, ale pozdvihnutie mysle hore, k oblakom. Prijatie Božej inšpirácie, Jeho vedenia. On totiž vidí aj cez hmlu či v oblakoch.

Vladimír Slovák, dekan





## Personálne zmeny kňazov aj v Prievidzi

**K 1. júlu 2018 nastávajú zmeny kňazov vo farnostiach. Tie neobídu tento rok ani Prievidzu.**

Diecézny biskup Mons. Marián Chovanec menoval od 1. júla 2018 kaplána Mariána Husára za kaplána vo farnosti Banská Bystrica-Fončorda a kaplána Jána Jágera za farského administrátora farnosti Hontianske Trst'any. S našimi doterajšími pánmi kaplánmi sme sa rozlúčili pri svätej omši v piatok 29. júna 2018 o 16:30.

V našej farnosti bude od 1. júla 2018 pôsobiť len jeden kaplán. Napriek žiadosti miestneho farára o prehodnotenie tohto kroku diecézny biskup Mons. Marián Chovanec toto rozhodnutie potvrdil a od 1. júla 2018 menoval za nášho kaplána novokňaza Dominika Kučeru z Kováčovej. Nového kaplána sme privítali pri svätej omši v sobotu 30. júna 2018 o 16:30.

Počas nasledujúceho roka bude v našej farnosti Prievidza-mesto pôsobiť aj diakon Juraj Kiss z farnosti Banská Štiavnica. Vo farnosti Prievidza-Zapotôčky bude počas letných prázdnin pastoračne účinkovať diakon Filip Gulai z farnosti Nová Baňa.



Novokňazi Banskobystrickej diecézy vysvätení v sobotu 16. júna 2018 v Banskej Bystrici. Zľava: Michal Martinka, Dominik Kučera (bude pôsobiť v Prievidzi), diecézny biskup Mons. Marián Chovanec, Patrik Špánik, Jozef Slavkovský a Marian Uram.

Doteraz slúžiacim i novým pastierom prajeme mnoho požehnania a síl od Pána i ochranu Božej matky a svätých!

Text: Alojz Vlčko, Foto: Jakub Čaprka

## Prišli a potešili chorých aj personál nemocnice

Úsmevom, peknými rytmickými melódiami a milým slovom prišli chorých, ale aj personál bojnickej nemocnice 19. júna potešiť speváci zo Speváckeho zboru Vavrinec spolu s gitaristami Oliverom Hrdým, Adriánom Rajnohom a cajonistom Tomášom Budáňom z prievidzského Gymnázia Vavrinca Benedikta Nedožerského.

Študenti priniesli pár radostných melódií do prostredia, kde je trápenie a bolesť súčasťou každodenného života. Navštívili oddelenie dlhodobých chorých, oddelenie geriatrickej a neurologickej starostlivosti. Všetci pacienti s potešením a veľkou vďakou prijali toto nádherné podujatie a touto cestou sa chcú poďakovať všetkým účinkujúcim, pani profesorke Monike Sívákovej a nemocničnému kaplánovi Gerhardovi Glazerovi-Opitzovi, ktorý tieto vystúpenia organizoval.



Foto: [www.gympd.sk](http://www.gympd.sk)

Za všetkých nadšených pacientov aj personálu vďačná pacientka Marta Palušová.



## Kurzy o výchove detí sa konali v príjemnej atmosfére

V termíne od 3. mája do 7. júna 2018 sa v priestoroch Piaristickej spojenej školy F. Hanáka uskutočnilo v podvečerných hodinách päť stretnutí Kurzu pre rodičov detí do 10 rokov. Tvorcami kurzu o výchove sú manželia Nicky a Sila Lee, ktorí spoločne vychovali štyri deti a pracujú v službe rodinám už viac ako desaťročie.

V Prievidzi sa v tomto turnuse kurzu zúčastnilo 15 účastníkov, ktorých k účasti na kurze priviedla túžba viac pochopiť deti a nájsť odpovede na otázky: Ako budovať u detí dôveru? Ako správne stanoviť hranice? Ako reagovať v situáciách, v ktorých sa dieťa učí pracovať so svojimi emóciami? Na prvom stretnutí si rodičia mohli zakúpiť brožúru, ktorá obsahovala zhrnuté základné myšlienky a praktické tipy k jednotlivým témam. Témy boli prezentované z DVD v poradí: Budovať pevné základy v rodine, Napĺňanie potrieb našich detí, Stanovenie hraníc, Učiť deti zdravým vzťahom, Zameranie na dlhodobý cieľ. Medzi najdôležitejšie veci, ktoré sa účastníci na kurze naučili, patrilo porozumenie deťom (pohľad na situácie v rodine optikou dieťaťa), povzbudenie k prejavovaniu lásky a odvaha stanovovať hranice vo výchove a trvať na nich.



Pre plnohodnotný čas strávený na kurzoch bola rodičom počas všetkých stretnutí zabezpečená i služba opatrovania detí, ktorú účastníci v záverečnom hodnotení ocenili mimoriadne kladne.

Text: Anežka Kútiková  
Foto: Ján Hríb SchP

## Rosnička zaspievala deťom v Nitre

Prvú júnovú nedeľu, konkrétne nedeľu 3. júna, strávil detský spevácky zbor Rosnička z prievidzskej piaristickej školy v Nitre. Navštívil tu pátra Jána Lichtnera SchP.

Ako tradične, Rosničkári svojím spevom obohatili detskú svätú omšu, ktorá bola spojená i s krstom. Potom pobudli v priestoroch nitrianskeho kláštorného átria a vybrali sa do ulíc - najskôr okoštovať skvelú zmrzlinu a následne sa zahrať v mestskom parku. Spoločnosť na výlete im robili páter Ján Hríb SchP a pani učiteľky, ktoré zbor vedú - Iveta Luermannová a Eva Kohútová. I keď tieto deti už prítomnosť pátra Jána Lichtnera v Prievidzi nezažili, je pre ne zážitkom stretnúť zakladateľa porevolučnej piaristickej školy a zažiť aspoň kúsok atmosféry vládnucej kedysi na detských svätých omšiach v Prievidzi.



Text: Petra Humajová, Foto: Ján Hríb SchP





## Misijná púť do Tanzánie

V poslednú májovú sobotu prišiel do farského kostola otec Ondrej Šmidriak, ktorý bol kedysi kaplánom aj u nás, v Prievidzi. Slávil tu svätú omšu a rozprával o svojej misijnej púti do Tanzánie, ktorú uskutočnil vo februári tohto roku.

„Napriek chudobe, ktorá v Tanzánii panuje, tam žijú ľudia veľmi radostní a vdáční za to, čo majú alebo dostanú,“ povedal otec Ondrej počas prednášky. Podelil sa o svoje zážitky vo forme videa s fotkami. Odhaľovali zákutia tohto kúska africkej krajiny a spôsob života, aký tam ľudia vedú. Otec Ondrej účastníkom prednášky porozprával aj o návštevách v miestnych farnostiach a inštitútoch zameraných na sociálne a vzdelávacie služby. Na ukážku priniesol pár suvenírov - sochy symbolizujúce rodinu a obrazy, ktoré odkazovali na africkú kultúru a život.



Text: Mária Pytlová, Foto: Veronika Ševčíková

## Blahoželania

Dňa 19. júna 2018 si Gerhard Glazer-Opitz, duchovný správca Nemocnice s poliklinikou v Bojniciach a farár v Kánianke, pripomenul 25. výročie kňazskej vysviacky. Do jeho obetavej služby mu veľa milostí vyprosujú veriaci z Prievidze.



V sobotu 24. júna v piaristickom kostole v Prievidzi uzavrela autorka našej detskej rubriky Romana Hofmanová manželský zväzok s Róbertom Václavíkom. Veľa lásky a Božieho požehnania do nasledujúcich rokov spoločného života novomanželom praje celá redakcia časopisu Bartolomej.

Foto: archív p. Gerharda a Lucia Humajová



## Atmosféra PIARFEST-u nadchla aj zahraničných hostí

„3 v 1“, tak by sa dal v krátkosti zhrnúť 8. jún 2018 na piaristickej škole. V tento deň sa konali súbežne tri významné podujatia, ktoré sa dotkli srdc mnohých rodičov, zamestnancov, žiakov, ale aj hostí na našej škole z projektu ERASMUS+.

Najdôležitejšou akciou dňa bol PIARFEST, záhradná slávnosť v priestoroch školského dvora, ktorú už po štvrtýkrát zorganizovali učitelia a žiaci pod vedením pani učiteľky Márie Mačuhovej pre rodičov našej školy. Slávnosť opäť ukázala dôležitosť neformálnych vzťahov medzi nami učiteľmi, žiakmi a rodičmi navzájom. Krásny slnečný deň spojený s hudbou, piesňou, tancom, detskými hrami, tradičným gulášom a všakovakými inými dobrotami zanechal príjemný dojem vo väčšine z nás.

Zároveň v dňoch 3. 6. až 9. 6. 2018 privítala Piaristická spojená škola F. Hanáka hostí z partnerských krajín projektu „Europa, was verbindet uns?“ Erasmus +. Žiaci a učitelia z Českej republiky, Talianska, Nemecka a Francúzska spoznávali na vyučovacích hodinách náš školský vzdelávací systém, vymieňali si skúsenosti a následne obohatili svojou prítomnosťou život v škole i v rodinách našich žiakov. Urobili sme pre nich prehliadku školy, ktorá je zaujímavá nielen svojou históriou, ale aj architektúrou. Naši hostia boli nadšení návštevou piaristického kostola, krypty a zvonice, kde im študenti piaristického gymnázia sprostredkovali informácie o jednotlivých umeleckých objektoch. Súčasťou bolo aj poznávanie mesta a jeho historických pamiatok, návšteva u pani primátorky Kataríny Macháčkovej a iné zaujímavé aktivity v škole, v Prievidzi i jej okolí. V posledný deň sa všetci stretli na veľkej oslave Piarfest-u, kde si naši hostia plnými dúškami užívali atmosféru krásnej oslavy veľkej „piaristickej rodiny“. Ako nám vysvetlili, aj vďaka nej sa v nich upevnilo presvedčenie, že naša škola je iná a má lepšiu atmosféru, než na akú sú bežne v školách zvyknutí.



Popri týchto dvoch významných podujatiach a vzájomných stretnutiach prebiehalo v priestoroch školskej kaplnky nenápadne ešte jedno dôležité neformálne „Stretnutie“. V tento deň bola slávnosť Božského Srdca Ježišovho, preto sa niektorí rodičia, učitelia, žiaci a priaznivci piaristickej školy počas celého piatku rozhodli stráviť svoj čas účasťou na eucharistickej adorácii v kaplnke našej školy. Ďakovali na nej za všetkých otcov, synov, bratov a iných mužov v našej škole, pričom v nasledujúci deň na spomienku Nepoškvrneného Srdca Panny Márie pokračovali vďakyvzdaním za všetky mamy, dcéry, sestry a iné ženy v škole.

8. jún na Piaristickej sporej škole F. Hanáka bol dôkazom harmónie v Duchu Svätom, jednoty v rozdielnosti, ktorá je znamením prítomnosti Božieho kráľovstva medzi nami. Ďakujeme za tento deň Bohu i ľuďom, cez ktorých konal svoje dielo milosti.

Text: Elena Blašková

Foto: Jakub Masár



## Vigília k Najsvätejšej Trojici sa niesla v znamení odvahy

Vigília sviatku Najsvätejšej Trojice, ktorej je zasvätený piaristický kostol, padla tento rok na sobotu 26. mája. Tak ako každý rok, aj teraz mladí zo Spoločenstva Piar (konkrétne mladší vodcovský tím) pripravili vigílnu slávnosť s názvom „Nebojte sa!“. Predchádzala jej celonočná adorácia a modlitba chvál v piatok večer, po ktorej boli všetci prítomní pozvaní na bohaté agapé. Na záver vigílie vystúpila kapela Timothy.

Už roky sa Spoločenstvo Piar stretáva na chválach a svätých omšiach v piaristickom kostole a spolupracuje s pátrami piaristami. Trojičná vigília je zakaždým príležitosťou uctiť si Trojjediného Boha, ktorý nás spojil v spoločenstve tak, ako je spoločenstvom aj On sám. Veríme, že sme pozvaní do toho, aby sme ako On pozývali do tohto spoločenstva ďalších ľudí. Preto už niekoľko rokov organizujeme Trojičnú vigíliu ako slávnosť, na ktorú sú pozvaní všetci.

Tento rok program začal už v piatok 25. mája svätou omšou a večernými chválami, ktoré viedlo zoskupenie PiarMusic - alebo jeho časť - kapela GodKnows. Kostol bol plný ľudí rôznych vekových kategórií a všetci boli po modlitbe pozvaní na agapé, kde sa mohli porozprávať a pokojne aj druhýkrát navečerať. V kostole medzitým začala prebiehať celonočná

adorácia, počas ktorej bol moderovaný program. Ten zabezpečili ľudia zo Spoločenstva Piar z Prievidze, ale aj z iných miest (ako napríklad Martin, Brno a Bratislava) a Spoločenstvo Jozue, ktoré môžete poznať z kaviarne Daddy's café. Završením adorácie bola ranná svätá omša v sobotu.

Program pokračoval sobotnou večernou svätou omšou, ktorú celebroidal páter provinciál Juraj Ďurnek SchP. Témou večera bolo „Nebojte sa!“ a táto výzva odznela počas programu viackrát. Páter Juraj citoval exhortáciu pápeža Františka „Radujte sa a plesajte“ a vyzýval ľudí, aby sa „nebáli svätosti... a pripodobňovali sa nášmu Bohu“. Po omši mladí predviedli poeticko-hudobne ladenú scénku o vykročení zo svojho strachu a o dôvere v Boha. Súčasťou tejto scénky bolo aj niekoľko piesní v autorskom podaní. Na záver kapela Timothy zahrála chvály a odzneli aj svedectvá ľudí o tom, ako uverili Bohu a On sa k nim priznal.

Pre mňa osobne je Trojičná vigília vždy veľkým povzbudením. Niekoľko rokov som bola súčasťou tímu, ktorý program pripravoval, a najradšej som mala, ako sme počas príprav rástli v jednote a kreativite. Tento rok som síce bola len účastníkom, no aj tak som veľa načerpala. Videla som mladých ľudí, ktorí sa neboja ukázať, čo v nich je a dať to ako dar ostatným ľuďom, pretože veria Bohu, že to, čo do nich vložil, má cenu. Mala som pocit, že oni sami vstúpili do témy toho večera a to, že sa nebáli, dodalo odvalu aj mne.

Text: Lucia Sekerová  
Foto: Jakub Straňanek







## Ohlasovanie evanjelia

*Evangelii gaudium, 8. časť*

V najdôležitejšej časti pápežského dokumentu o evanjelizácii Svätý Otec František vyzýva všetkých otvorene s radosťou ohlasovať spásnu smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista, nášho Pána.

### Milosť a sila ľudu, ktorý spolu putuje

Na začiatku akýchkoľvek úvah o evanjelizácii a akýchkoľvek snáh ohlasovať evanjelium žiari pred každým z nás svetlo milosti. Je tým majákom, ktorý nám pripomína, že ako prvý iniciátor je tu Boh, nie my. Všetko, čo pre poznanie Boha v našom okolí robíme, je len odpoveďou na Jeho milosť, ktorú sme dostali. Zároveň tu zaznieva Františkova výzva hlboko si vstúpiť do srdca, že nik z nás sa nespasí sám, iba svojimi vlastnými silami, pretože Cirkv je spoločenstvo putujúcich ľudí, nie jednotlivcov.

*Drahý brat a sestra, Láska povoláva aj Teba, aby si bol súčasťou putujúceho Božieho ľudu.*

### Národy zeme a kultúra

Pre jednotlivé generácie, ktoré sa viažu na vlastnú kultúru danej doby, ale aj pre jednotlivé národy, z ktorých každý má svoj vlastný spôsob nadväzovania vzťahov s Bohom i medzi ľuďmi navzájom, je dôležité pochopiť, že Božia milosť s kultúrou počíta. „Kresťanstvo sa nikdy neviaže na jediný kultúrny model.“ Keď to vieme, ušetríme si mnohé zbytočné nedorozumenia, medzinárodnostné aj medzigeneračné, lebo „ak je kultúrna rôznorodosť správne chápaná, neohrozuje jednotu Cirkvi... Duch Svätý buduje jednotu, nie uniformitu...“ Nebezpečné je podľahnúť „márnivému posväteniu vlastnej kultúry“, ktorá sa prejavuje potom skôr ako fanatizmus a nemá v sebe opravdivé evanjelizačné nadšenie. Duch Svätý je schopný vytvoriť spoločenstvo a harmóniu Božieho ľudu, nie uniformný celok, ktorý nerešpektuje kultúrne danosti.

*Drahý brat a sestra, prijmi kultúrne prostredie, v ktorom žiješ, ale aj to, v ktorom žijú iní ľudia.*

### Krst z nás robí učeníkov misionárov

Evanjelizácia nie je aktivitou len určitej skupiny veriacich. Každý pokrstený veriaci sa stáva vďaka krstu učeníkom misionárom a je pozvaný k aktívnemu zapojeniu sa do ohlasovania radostnej zvesti bez ohľadu na jeho miesto v Cirkvi a stupeň viery. Inak povedané, každý kresťan je misionárom do takej miery, do akej sa stretol s láskou Boha v Ježišovi Kristovi. Vždy môžeme toto stretnutie s Ním prehľbovať, ak dovolíme, aby aj nás evanjelizovali druhí, rovnako ako my evanjelizujeme ľudí, ku ktorým sme poslaní. „Všetci sme povolaní ponúknuť druhým jasné svedectvo o Pánovej zachraňujúcej láske!“

*Drahý brat a sestra, Tvoje srdce vie, že život bez Ježiša nie je ten istý ako s ním. To, čo si objavil, čo ti pomáha žiť, čo Ti dáva nádej, TO máš odovzdať ďalej. Neboj sa teda, lebo aj Tebe Ježiš hovorí: „Chod“ a uč...“*

Pripravila: Elena Blašková





Rozhovory s odchádzajúcimi kaplánmi Mariánom Husárom a Jánom Jágerom

## Prekvapenia prijmem s radosťou

K 1. júlu z našej farnosti odchádza pán kaplán Marián Husár (28), rodák z Levíc - Rybníkov, ktorý prišiel do farnosti Prievidza - mesto 1. júla 2015. Pri tejto príležitosti sme mu položili niekoľko otázok o tom, ako tento odchod prežíva a kam ho v službe posunulo jeho pôsobenie v Prievidzi.

### ▪ Čo je na zmene miesta kaplánsky ťažšie - príchod alebo odchod?

Zmenu miesta prežívam vo svojom kňazskom živote po prvý raz. Teda to neviem až tak porovnať. Odchody sú ťažké, človek opúšťa známe miesta a známych ľudí a prichádza na neznáme miesto k novým ľuďom. U mňa to dlhšie trvá, kým si niekde zvyknem. A tak sa objavuje aj strach z neznámeho a zároveň radosť z nového.

### ▪ Ktoré služby ste vo farnosti vykonávali a ako sa vám darili?

Prvý rok som učil v škole a nešlo mi to tak, ako by to malo byť, a tak som sa zameral na klasickú farskú pastoračiu: vysluhovanie sviatostí a poučenie s nimi spojené - hlavne vysluhovanie sviatosti krstu, čo mi bolo zverené hneď po príchode do tejto farnosti. A potom to bola príprava detí na prvé sv. prijímanie, z čoho som mal radosť - najmä z prežívania na detských sv. omšiach. Potom to boli sobotné adorácie, zvlášť v prvú sobotu za rodiny. Trochu som urobil tu a trochu tam. A ako sa mi darilo, to nechám na zhodnotenie vás, farníkov, ktorí ste ma v rôznych situáciách a úlohách zažili.

### ▪ Čo sa v Prievidzi zmenilo na kaplánskeho Mariána?

Viaceri hovoria, že som odvážnejší a rozhodnejší. Ale či je to tak, neviem. Je to asi len tým, že som si tu zvykol.

### ▪ Ktoré potreby v oblasti smeru alebo spôsobu pastoraácie sa pred vami v Prievidzi otvorili?



V poslednom čase som sa najviac venoval prvoprijímajúcim, a teda len postreh k tomuto. Považoval by som za potrebné zapojiť viac rodičov do prípravy, o čo som sa posledný rok aj snažil. Nech je to slávnosť celej rodiny, nie len akási tradičná (kultúrna) udalosť, na ktorú sa rodič príde pozrieť. A chcel by som aj vás všetkých pozvať na väčšiu otvorenosť pre Eucharistiu a adoráciu pred ňou. Využiť tie možnosti, ktoré tu sú každú sobotu. Keď sa človek otvorí Ježišovi v Eucharistii, veľa sa toho bude meniť v samotnom človeku, ale aj v jeho okolí. A netreba ani nič hovoriť, len stráviť ten čas v tichu - kľačať, sedieť alebo stáť, kto ako môže. Len byť s ním.

▪ Našli ste si tu nejaké obľúbené zátišia? Každý rok to bolo asi niečo iné. Najprv som sa často prechádzal do Bojníc, pobudol pri zámku a šiel späť. Druhý rok som chodieval viac na bicykli, zopárkrát aj do



Nitrianskeho Pravna na kalváriu. A moje krátke prechádzky smerovali na Mariánsky vršok, prípadne len tak po okolitých prievidzkých uliciach.

▪ **Ktoré knihy vás obyčajne najviac pozdvihnú na duchu?**

Sú to mnohé knihy s biblickými témami, ktoré napomáhajú otvorenosti ducha na porozumenie Svätého písma; knihy, ktoré hovoria o našej viere a o sviatostiach, a tak možno zatiahnuť na hĺbinu toho všetkého a nezostávať len na povrchu tradície. Zaujímajú ma aj životopisy svätých, kde možno nájsť veľa inšpirácie, ako niečo robiť, a povzbudenie, že má význam rozhodnúť sa niečo robiť; a to predovšet-

kým so sebou samým. A nakoniec aj mnohé texty súčasného Svätého Otca, pápeža Františka - či už knihy rozhovorov s ním, alebo myšlienky od neho a mnohé príhovory.

▪ **Viete už, do ktorej farnosti pôjdete a čo vás tam čaká?**

Banská Bystrica - Fončorda. Je to sídlisková farnosť a z toho sa teším, lebo sám pochádzam zo sídliskovej farnosti. Čo ma čaká? Nechám sa prekvapiť. Pápež hovorí, že Boh má pre nás pripravené mnohé prekvapenia.

Za rozhovor ďakuje Mária Suríková.

Foto: Štefan Kollár

## Dennodenne začínať odznova

O dvojročnom pôsobení v Prievidzi sme sa porozprávali s pánom kaplánom Jánom Jágerom (32), rodákom z Lieskovca pri Zvolene, ktorý k 1. júlu opustí našu farnosť a stane sa farárom v Hontianskych Trst'anoch.

▪ **Je o vás známe, že si chodievate za behať do lesoparku. Nemali ste niekedy chuť odbehnúť si preč z Prievidze?**

Určite boli chvíle, keď som mal dojem, že je toho na mňa veľa. Myslím, že okrem iného aj návštevy lesoparku mi v takýchto chvíľach pomohli z Prievidze neodbehnúť.

▪ **A ktoré športy okrem behu ešte obľubujete? Máte možnosť praktizovať ich ako kaplán?**

Pravdupovediac, nepovažujem sa za športovca. Behať chodievam najmä preto, aby som popri sedení v spovednici či na fare mal aký-taký pohyb. Taktiež je to pre mňa istý druh psychohygieny. Pomáha mi to v mojej kňazskej službe. Okrem behania rád sadnem na bicykel. Avšak oveľa viac ako druh športu ho využívam ako dopravný prostriedok. Aj tu v Prievidzi sa mi veľmi osvedčil ☺.

▪ **Zažili ste počas týchto rokov ako kňaz aj nejaké príjemné alebo nepríjemné prekvapenia?**

Myslím, že viac bolo prekvapení tých príjemných. Milo ma napríklad prekvapilo počuť, že niekoho povzbudila moja kázeň či rada pri svätej spovedi. Vždy to boli pre mňa také dobré „nakopnutia“, že to má zmysel, aj keď sa to mne tak nezdá. Pri tých nepríjemných prekvapeniach som sa snažil hľadať niečo pozitívne. Vďaka Bohu, veľa ich nebolo.

▪ **Ktoré služby ste v Prievidzi vykonávali a ako sa vám darili?**

Okrem typickej kňazskej služby - slúženie sv. omši a vysluhovanie sviatostí - som mal na starosti prípravu katechumenov, birmovancov a spolupracoval som s tímom manželov pri príprave snúbencov. Príprava katechumenov a kurzy pre snúbencov





boli pre mňa niečo nové. Aj keď to nebolo vždy jednoduché, som vďačný za túto skúsenosť. Veľmi ma táto služba obohatila a verím, že tieto skúsenosti v mojej kňazskej službe ešte využijem.

▪ **Čomu ste sa tu priučili o pastorácii?**

Zhrnul by som to slovami apoštola Pavla z 1 Kor 3,6: „Ja som sadiť, Apollo polieval, ale vzrast dal Boh.“ Učil som sa niekde sadiť, niekde polievať, ale najmä nechať na Boha, kedy to zasiať či polievané porastie a prinesie úrodu.

▪ **Ako si udržiavate svoj pokoj a radosť a čo podľa vás znamená prežívať radosť z viery?**

Pokoj a radosť mi najviac pomáhajú nadobudnúť a udržať si ľudia, ktorí tieto dve vlastnosti nosia v sebe. Vždy to na nich obdivujem a poviem si, že aj ja chcem taký byť. Nie vždy sa mi to podarí. A prežívať radosť z viery pre mňa znamená byť si vedomý možnosti začať nanovo. Denno-

denne, v čomkoľvek - v prežívaní môjho vzťahu k Bohu, k druhým, k sebe samému. Viera v Boha podľa Ježiša Krista je pre mňa práve v tomto radosť prinášajúca.

▪ **Odchádzate do farnosti Hontianske Trst'any. Viete už, čo vás tam čaká?**

Sčasti viem, sčasti nie ☺. Viem, že ma čaká farnosť s dvomi filiálkami - Hontianske Moravce a Súdovce. Z mojej prvej návštevy som videl, že určite aj vďaka môjmu predchodcovi Andrejovi Karcagimu je to celkom živá farnosť. Čakajú ma napr. dva týždne letných táborov pre deti a teenagerov či dokončovanie opravy farského kostola. Okrem toho bude pre mňa určitou novinkou aj farská administratíva, keďže doteraz, ako kaplán, som bol do nej zapojený len sčasti. Verím, že s Božou pomocou i s pomocou mojich nových farníkov to nejako zvládnem.

Za rozhovor ďakuje Mária Suríková.

Foto: Štefan Kollár

*Na záver chcem poďakovať Vám všetkým, s ktorými som tu v Prievdzi prežil dva roky mojej kňazskej služby. Ďakujem za Vaše prijatie - cítil som sa tu veľmi dobre. Ďakujem za slová povzbudení, ktorých nebolo málo. Ďakujem za trpezlivosť a pochopenie, keď som nenaplnil očakávania. A prosím o odpustenie toho, čo som nezvládol. Nech Vás Pán žehná.*

*Váš kaplán Ján*



FARNOSŤ PRIEVIDZA - MESTO ORGANIZUJE

# DENNÝ TÁBOR OLYMPIJSKÉ HRY

16. - 20. 7. 2018



*Čo nás čaká?  
kúpalisko  
opekačka  
stanovanie  
turistika  
športy a hry*



*Prid' sa s nami zabaviť!*

**CENA: 5€ / dieťa**

KONTAKT:

[farapd.tabor@gmail.com](mailto:farapd.tabor@gmail.com)

Tento projekt bol podporený z dotácie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR „Programy pre mládež 2014 – 2020“, ktorú administruje IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže.



MINISTERSTVO ŠKOLSTVA,  
VEDY, VÝSKUMU A ŠPORTU  
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

iuventa



ZKSM

Farnosť  
PD-Zapotôčky a PD-mesto  
organizujú

**Denný detský tábor  
pre deti od 6 - 13 rokov**

**6. 8. - 10. 8.**

**2018**

**5 €/deň/dieťa**

**CESTA  
OKOLO  
SVETA**

"Tento projekt bol podporený z dotácie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR „Programy pre mládež 2014 – 2020“, ktorú administruje IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže."



MINISTERSTVO ŠKOLSTVA,  
VEDY, VÝSKUMU A ŠPORTU  
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

iuventa



ZKSM

**TEŠÍME SA NA TEBA!**

**Kontakt: Kristína Kevická**

blížšie informácie na: [denny.tabor.pd@gmail.com](mailto:denny.tabor.pd@gmail.com)

Prihlasovanie do 30. 06. 2018 v sakristii kostola.





## Vladimír Slovák: Jedným slovom - kňaz

Slovo SLOVO má pre nášho pána dekana Vladimíra Slováka ťažko spočítateľné množstvo foriem a významov. Od jeho kňazskej vysviacky, ktorá sa konala 18. júna 1988, uplynulo už 30 rokov. Počas nich sa slovom a v jeho rukách Božou mocou stávajú chlieb a víno Telom a Krvou Kristovou. Tento zázrak je preňho základom, z ktorého sa rozvíjajú rôzne bohaté tvary a výrazy jeho jazyka viery.

Počuté, čítané či hovorené slovo sa v živote Vladimíra Slováka, mladého obdivovateľa tejto formy komunikácie, striedalo s tichom a pestrými obrazmi života. Vyplňali v jeho živote dni, mesiace a roky. Počas štúdií na gymnáziu vo Zvolene, bohosloveckej fakulte, aj na Katolíckej univerzite v Lubline v Poľsku si slová ľubozvučnej slovenčiny v jeho srdci nachádzali svoje miesta a priateľov aj z iných jazykov.

Láska má takú veľkú silu byť vyjadrená, že má potrebu vyjsť na povrch, ale u neho netúži na povrchu zostať. Preto sa cesta tohto zalúbenca do Božieho Slova klúkatila mestami a miestami, ktoré samo Slovo potrebovalo. Vojenská služba, Beňuša, Kremnica, Banská Bystrica, Stožok, Prievidza. K týmto miestam môžeme pripočítať Bratislavu, cesty po Rusku a mnohé iné „výpravy“ s batohom plným slov, Božej pravdy, ale i slobodných myšlienok. Myšlienok človeka s prehľadom v náboženstvom, spoločenskom, politickom aj kultúr-

nom živote, o ktoré sa rád delí.

Niektoré človeka pohladia, iné provokujú. Humorne i vážne - k revízii v sebe, pričom často narušia „sladký“ pokoj na ničnemyslenia a ničnerobenía. Často nás, poslucháčov, donúti aj „vycestovať“ zo seba a pustiť sa na cestu. Niekam za vyšším cieľom, za Pravdou, za Kristom. Tuším si dp. Slovák berie „rebelský“ príklad od Neho, a tak občas počuje plesknutie biča za ušami alebo ho pocíti na chrbte.

Na takúto „nepohodlnú“ cestu nás pozýva a dáva i radu, ako ísť. V úvahe Duchovné slovo na sviatok Krstu Krista Pána (SITA r. 2014), napísal: „*Skúsme tohto roku pozerat' na Ježiša nie z dial'ky, ale s Máriou vycestovat' za ním. Lebo jej prítomnosť medzi Učiteľovými žiakmi či v zástupe, ktorý ho nasledoval, je nespochybniteľná. Nie telesná, lež duchovná. Taká, aké má byť i naše ,cestovanie'. Šťastnú cestu, priateľa!*“

Mária Melicherčíková







### **Anežka Kútiková, členka farskej rady:**

„Od prvého stretnutia po celý čas spolu-práce oceňujem, že pán dekan, je kňaz, ktorý je otvorený komunikácii a prijatiu. Je veľmi všímavý a pozorný na vzácne veci a predmety z histórie. Medzi silné stránky patrí jeho schopnosť priznať si chybu a ospravedlniť sa.“

K jeho ‚tridsiatke‘, oslave zväzku s Kristom, mu prajem požehnanie k začiatku. Začiatku novej etapy v kňazstve. Túžbu ísť hlbšie, túžbu hľadiť očami Krista. V únave a slabosti mimoriadnu ochranu Božej Matky.“

### **Katarína Bubnášová, lektorka:**

„Milý pán dekan! Srdečne blahoželám k okrúhlemu výročiu. Do ďalších rokov želám veľa Božieho požehnania a vydržte to s nami, Prievádzanmi ešte dlho. Máme Vás radi.“

### **Manželia Bačovci:**

Pán dekan je pre našu farnosť požehnaním - svojou múdrosťou, rozhľadom a hlavne veľkým úsilím pochopiť dnešnú dobu a úlohu Cirkvi v nej.

Spomenieme dve oblasti: po prvé, osobný vzťah k človeku, budovanie opravdivého farského spoločenstva a starosť o núdzných; po druhé, využitie všetkých moderných komunikačných prostriedkov pre priblíženie Boha k človeku a človeka k Bohu.

Prajeme mu preto do ďalších rokov kňazskej služby, aby bol naďalej Pánovým sluhom v službe človeku - obetavým a nezištným.“

### **Katarína Macháčková, primátorka mesta Prievidza:**

„Som veľmi rada, že s pánom dekanom nekomunikujeme len formálne na úrovni správcu farnosti a primátorky mesta, ale že sme osobní priatelia. Veľmi si cením najmä jeho rozhľadenosť v mnohých oblastiach. Pri rozhodovaní o niektorých dôležitých hlasovaniach v parlamente sa pýtam na názor práve jeho. Neraz pri pohári vína debatujeme o politike, médiách, ale aj bioetike či otázkach súvisiacich s vzťahmi štátu

a cirkvi. V mnohom je mi pán dekan oporou, a dúfam, že aj ja som oporou pre neho v tom, čo ho trápi pri spravovaní farnosti. Prajem mu hlavne veľa síl a zdravia do ďalšej pastoračnej práce v našom meste.“

### **Alojz Vlčko, šéfredaktor časopisu Bartolomej:**

„Pán dekan je odborník na oblasť masmédií, takže ako šéfredaktor farského časopisu som sa tešil na spoluprácu hneď po tom, ako som sa dozvedel, že bude pôsobiť v Prievidzi. Cením si, že na Bartolomej si pán dekan vždy nájde čas a aktívne sa zapája do jeho tvorby. Na redakčných radách neraz príde aj na kritiku, ktorá je z jeho strany vždy výborne vyargumentovaná. Som za to vďačný, pretože práve vďaka tomu sa môžeme zlepšovať a posúvať. Pánu dekanovi prajem k výročiu vysviacky najmä hojné Božie požehnanie - tak pri práci v našej farnosti, ako aj pri jeho ďalších, napríklad mediálnych aktivitách.“

### **Manželia Bátorovci:**

„Náš pán dekan je veľmi tvorivý a prajeme mu, aby mu tie jeho tvorivé nápady ešte dlho vydržali, k tomu ešte veľa zdravia a požehnania. Zároveň mu prajeme veľa síl, aby vládol nosiť ten ťažký kríž v našom Kostole sv. Batrolomeja na Veľkú noc i ten svoj. Nech sa mu v Prievidzi ešte dlho páči.“

### **Emília Medlíková, lekárka:**

„Blahoželám a veľa Božieho požehnania, ochrany Panny Márie, pevného zdravia do ešte mnohých plodných rokov krásneho kňazského života prajem.“

### **Silvia Fajerová, katechétka:**

„U dp. dekana som vždy našla oporu. Čo sa týka našej práce v škole, môžeme sa vždy na neho so všetkým obrátiť a spoľahnúť sa, že sa za nás vždy postaví, keď to potrebujeme. Kázňami, ktoré má v kostole, ma často prekvapí, často niečo nové a krásne povie. Veľmi si ho vážim a som rada, že je tu s nami v Prievidzi.“

**Pavel Šiplák, kostolník:**

„Prajem dp. dekanovi aj za celú moju rodinu veľa zdravia a sily. Dobre si s ním rozumiem, veľa ráz v pokore on pýta o radu mňa. Dobre sa mi s ním spolupracuje.“

**Manželia Turanskí:**

„Milý náš pán dekan, buďte veľký svätý! Cez malé krôčiky, cez drobné skutky cestou do veľkého Neba! Prajeme Vám v srdci neustálu radosť z Božej prítomnosti.“

**Filomena Petrášová, farníčka:**

„Drahému nášmu pánu dekanovi ku krásnemu výročiu kňazskej vysviacky srdečne blahoželám, ďakujem za obetavosť, trpez-

livosť a na ďalšej kňazskej púti vyprosujem od nebeského Otca hojnosť požehnania, plnosť darov Ducha Svätého, pevné zdravie a ochranu našej nebeskej Matky Panny Márie.“

**Emília Vlčková, lekárka:**

„S vdácnosťou v modlitbe si tým mobilného hospicu Sv. Lujza, n.o. pripomína 30. výročie kňazstva pána dekana Vladimíra Slováka. V mene chorých a zomierajúcich, ktorým ste vyslúžili sviatosť zmierenia a odslúžili sväté omše, Vám vyprosujeme do ďalších rokov vo Vašej obetavej práci hojnosť Božích milostí a ochranu Panny Márie.“

***Celá redakcia časopisu Bartolomej sa pridáva ku gratulantom a pri príležitosti výročia vysvätenia za kňaza pánovi dekanovi vyprosuje hojné Božie požehnanie.***





# Prievidzská púť k Nanebovzatej Panne Márii

## Sobota 18.8.

- 16:30 Vešpery – farský kostol
- 16:45 Sprievod z farského kostola  
na Mariánsky vršok
- 18:00 Sv. omša - Mariánsky vršok,  
Vladimír Slovák
- 19:30 Akatist – Mariánsky kostol
- 20:30 D4V1D - moderné zobrazenie osoby  
starozákonného kráľa v podaní  
tanečnej skupiny ATak s hudbou  
Dominiky Gurbaľovej
- 22:00 Sv. omša a adorácia - Dominik Kučera

18. - 19. august  
2018

## Nedeľa 19.8.

- 07:30 Sv. omša - Mariánsky kostol,  
Marek Kotras SchP
- 09:15 Posvätný ruženec – Mariánsky vršok
- 10:00 Slávnostná sv. omša, Leoš Ryška SDB,  
riaditeľ TV Noe
  
- 16:00 Deň farnosti

**ATak**  
Tanečné divadlo

ATak Tanečné divadlo  
je súčasťou farnosti  
a organizuje kultúrne  
akcie pre deti a mládež  
v spolupráci s farným  
spoločnosťou.







## Letné potulky Slovenskom

**Keď som dostal ponuku napísať tip na letný výlet, predstavil som si veľa krásnych miest na našom Slovensku a bolo naozaj ťažké vybrať to najzaujímavejšie. V ostatných rokoch som s rodinou navštívil veľa hradov, zámkov, jaskýň, miest s úžasnou históriou a tiež prírodných skvostov, na ktoré je naše Slovensko naozaj bohaté. Na malej rozlohe Pán Boh rozosial úžasnú krásu.**

Z týchto skvostov som sa nakoniec rozhodol vybrať dva, ktoré sme s rodinkou navštívili ešte na jar, a tak tam teraz musí byť ešte krajšie. Takéto miesta asi nenájdete v turistických sprievodcoch a o to sú zaujímavejšie. Obe sú vhodné aj pre rodinu s deťmi. A tak neváhajte, natankujte auto a pod'te spoznávať krásy Slovenska!

### Divín a okolie Halíča

Na tento celodenný výlet treba vyraziť hneď ráno, lebo cieľ nášho výletu je až takmer pri Lučenci. Autom treba cestovať cez Žiar nad Hronom, Zvolen, Detvu smerom na Lučenec. V dedinke Mýtna odbočíte doprava a po asi piatich minútach vchádzate do obce, ktorej kraluje zrúcanina hradu Divín z prelomu 12. a 13. storočia. Auto nechajte odstavené v strede obce pred Kostolom všetkých svätých, ktorý je nemenej pôsobivý ako ostatné pamiatky v obci. Ak bude kostol možné navštíviť, tak neváhajte. Je zvnútra krásne opravený a vonkajšie hradby umocňujú majestátnosť tohto trojloďového Božieho chrámu.

Popri kostole vedie turistický chodník na hrad. Na ten sa dostanete po asi desiatich minútach. Hrad je v rekonštrukcii, a tak treba dávať pozor na pohyb po hradbách. Avšak nádherný výhľad do okolia je fascinujúci.

Ned'aleko sa zrkadlí vodná nádrž Ružiná, pod vami vidíte divínsky kostol a tiež kaštieľ, ktorý môžete navštíviť neskôr.

Hrad opúšťate sadom, ktorý je pod hradom. Stačí pri východe z hradu odbočiť vľavo a klesať až do obce. Tu sa zakrátko dostávate opäť do centra Divína, kde je naozajstný architektonický skvost, krásne zrekonštruovaný Zičiovský kaštieľ. Je to renesančná stavba postavená v roku 1670 Imrichom III. Balašom na staršom základe z 15. storočia. Okolo kaštieľa sú zachované obranné múry s baštami zo 17. storočia. Po druhej svetovej vojne tu sídlilo JRD, po nedávnej obnove sa však v kaštieli nachádza múzeum, ktoré sa oplatí navštíviť.

V putovaní môžete ďalej pokračovať krátkou zastávkou pri vodnej nádrži Ružiná v rovnomennej obci. Pri slnečnom počasí sa tu môžete okúpať a pokračovať v ceste ešte trochu južnejšie k Lučencu. Po okresných cestách, ktoré, žiaľ, nie sú v najlepšom stave, sa dostanete do obce Halíč.

V Halíči vám odporúčame auto nechať pri reštaurácii Zbrojnica, kde sa oplatí ochutnať aj tunajšiu domácu kuchyňu za prijateľné ceny. Pri troche šťastia vás príde k stolu pozdraviť Jožo Pročko, známy komik a moderátor, a o zábavu máte určite postarané.

Kaštieľ a hrad Divín



Rodina Bullová pred Halíčskym zámkom





Posilnení neskorým obedom sa môžete vydať spoznávať ešte jeden krásny objekt. Je to zrekonštruovaný Halíčsky zámok. Ide o nádherne opravenú stavbu. A či si vopred zarezervujete prehliadku, alebo si len tak vychutnáte kávičku na nádvorí, určite neolútujete. Toto miesto je historické a moderné zároveň.

Tu naše putovanie týmto regiónom skončíme a nezostáva nám nič iné, len sa vrátiť cestou smerom na Detvu a Zvolen domov.

### Ferrata Hrádok

Ak si myslíte, že za adrenalínovými a turistickými zážitkami treba ísť do Malej Fatry alebo Tatier, tak vedzte, že v okrese máme lezecké steny celoslovenského významu. Je to napríklad Veľký Grič. A zaistenú cestu máme aj priamo za rohom. Ide o miesto plné pokoja, ktoré nie je zničené divokými stavbami hotelov. Od začiatku hovorím o lokalite Hrádok v pohorí Vtáčnik.

Autom sa vydáte smerom na Partizánske a v obci Zemianske Kostolany odbočíte do Kamenca pod Vtáčnikom. Prejdete celou dedinou a pokračujete do lesa po ceste, ktorá má už charakter lesnej komunikácie. Takto pokračujte asi pätnásť minút až na asfaltové parkovisko pri amfiteátri Kameňecké Sekaniny. Pozor, na križovatke pod parkoviskom treba odbočiť doľava ku chate pod Končistou! Tu na parkovisku necháte auto a pokračujete ďalej peši. Turistická obuv je samozrejmosťou, ktorú nemôžete zabudnúť.

Začiatok túry vedie po náučnom chodníku na Vtáčnik. Označený je zelenou značkou.

Treba pozorne sledovať značenie po vašej pravej strane, lebo keď turistický chodník začne prudko doľava stúpať, vy musíte odbočiť z chodníka doprava k potoku. Následne sa po trase značenej červenými pruhmi na stromoch po krátkom stúpaní a následnom klesaní dostanete k úpätiu skaly Hrádok. Popod skalú opatrne prejdite až na jej koniec. V závere skalného masívu uvidíte cestu zaistenú rebrikmi a reťazami. Po tejto adrenalínovej ceste vystúpte opatrne hore a tu sa vám rozprestrie úžasný výhľad na časť pohoria Vtáčnik. Je to miesto plné pokoja bez ruchu a stresu.

Po oddychu na vrchole sa nemusíte vracatť tou istou cestou, ale po jasne viditeľnej ceste zíd'te zo skaly a následne po krátkom stúpaní vyjdete opäť na turistickom zeleno značenom chodníku, ktorý vedie na Vtáčnik. A tu je to na vás. Navštíviť Vtáčnik (pozor, ide o celodennú túru) alebo odbočiť doľava a postupne zísť naspäť k autu. Povyše parkoviska je chata pod Končistou, a tak aj o vaše brušká môže byť super postarané.

Snažíme sa s rodinou spoznávať takmer každý víkend niečo z toho, čo nám Pán dal a čo ľudia s Božím požehnaním vybudovali. A tak aj vy nemeškajte a skúste to tak ako my. Cez týždeň pracujeme, v sobotu cestujeme a v nedeľu svätíme a navštevujeme rodinu. Nech vás sv. Krištof, patrón cestujúcich, ochraňuje na vašich potulkách! A nezabudnite na začiatku putovania prosieť Pána o ochranu a pri návrate poďakovať za šťastlivý návrat.

Text a foto: Branislav Bullo

Pohľad z Divína



Pohľad z Hrádku





Tri otázky pre Ing. Zdenku Balážovú, riaditeľku Turisticko-informačnej kancelárie mesta Prievidza, n. o.

1

### Čo je poslaním Turisticko-informačnej kancelárie mesta Prievidza?

Turisticko-informačná kancelária mesta Prievidza, n. o. bola zriadená za účelom poskytovania služieb na podporu regionálneho rozvoja v oblasti cestovného ruchu v meste Prievidza a v regióne hornej Nitry. Naším poslaním je tiež zvyšovať informovanosť a vedomie obyvateľstva o histórii a súčasnosti mesta a regiónu či realizovanie aktivít a práca v oblasti cestovného ruchu. Návštevník u nás teda môže získať bezplatné informácie o aktivitách a službách v meste a regióne, zakúpiť si vstupenky na kultúrne, športové a iné podujatia, prípadne suveníry alebo rôzne propagačné a informačné materiály. Naša činnosť zahŕňa tiež odbornú prácu. Podrobné informácie môžu návštevníci získať v našej kancelárii i na našej internetovej stránke.



2

### Pribudli vo vašej ponuke nejaké novinky v turistickej oblasti?

Novinkou ocenenou aj krajskou organizáciou cestovného ruchu (KOCR) Trenčín región na medzinárodnej výstave cestovného ruchu ITF SLOVAKIATOUR je moderná mobilná aplikácia, ktorá je pre návštevníkov a obyvateľov mesta k dispozícii zadarmo. Používatelia si ju môžu stiahnuť do svojich mobilných zariadení. Výhodou aplikácie je jej fungovanie v off-line režime, teda po jej stiahnutí ju možno používať bez internetového pripojenia. Základom pre tvorbu aplikácie sa stal obľúbený projekt Zlatá prievidzská cesta, popisujúci v dvoch okruhoch 45 záujmových bodov z histórie Prievidze. Okrem toho obsahuje aplikácia v rámci kompletného menu ďalších takmer 30 bodov záujmu z oblasti zaujímavostí mesta Prievidza a okolia s uvedením telefonických kontaktov a možnosťou jednoduchého telefonovania, e-mailu, webových sídiel či otváracích hodín jednotlivých atrakcií, akými sú športoviská a športové areály, kultúrne zariadenia, kúpaliská, ubytovacie a stravovacie zariadenia a pod.

3

### O ktoré turistické ciele u vás návštevníci prejavujú najväčší záujem?

Máme obrovské šťastie, že v našom regióne sa nachádzajú atrakcie ako zámok či ZOO v Bojniciach. Tieto celoročne lákajú turistov do nášho regiónu. Táto výhoda nám umožňuje ponúkať návštevníkom ostatné vynikajúce produkty cestovného ruchu, akými sú Zlatá prievidzská cesta, Hornonitriansky banský skanzen, Sklenný sen - Valaská Belá, Múzeum pravku Slovenska - Bojnice, Vodný svet v Sebedraží, Golfový Klub Agama v Koši, Golf Club Scotland v Sebedraží, Technické Moto-Múzeum Lehota pod Vtáčnikom, Hypoterapeutické združenie Hipo Máčov, Termálne kúpalisko Chalmová, Skiarena Fačkovské sedlo, Escape room Mysterium Bojnice, Art point - mestská galéria, tandemový zoskok padákom a mnoho, mnoho ďalších, o ktoré majú návštevníci záujem.

Pripravila: Mária Suríková  
Foto: [www.prievidza.sk/tik/](http://www.prievidza.sk/tik/)





## Športujete?

Spýtali sme sa Prievidžanov, ako sú na tom so športom.



**Hela:** „Teraz už nie, no predtým som športovala.“

**Zuzana:** „Už nešportujem, lebo mi šport priniesol veľké zdravotné problémy.“

**Stanka:** „Áno, behám celé dni za menšími deťmi.“

**Mária:** „V škole som behávala šprint, teraz šprintujem v práci...“

**Miro:** „Športoval som, bol som aj v národnom tíme, kým mi spolujazdec - s cieľom predbehnúť ma - nespôsobil úraz. Tento úraz mi zanechal následky na chrbtici a kolenách.“

**Anna:** „Už nešportujem, ale mám úžasné spomienky na priateľstvá, ktoré pri športovaní vznikli.“

**Soňa:** „Hrám basketbal za TJ Žilina, baví ma, žijem ním, som šťastná so športom. Doma ma podporujú.“

**Eva:** „Teraz už nie, no môj šport sa dá nazvať modlitbou. Absolvovala som veľa mariánskych pútí, boli to pešie túry snád' po celej Európe. Na nich som pochopila veľkosť našej mamy Panny Márie a jej ochranu.“

**Tereška:** „Sme nešportová rodina.“

**Ivana:** „Športujem, teraz som na materskej, hrám závodne basketbal.“

**Marián:** „Športoval som, ale som už na invalidnom dôchodku.“

**Martin:** „Hrám hokej za Martin.“

**Rudo:** „Chodím sa povytáňovať do posilňovne.“

**Branislav:** „Hral som súťažne hokej, ktorý mi priniesol radosť z rivality.“

**Erik:** „Športujem a ešte si cvičím telo v posilňovni, čo mi prináša radosť do života.“

**Ján:** „Venujem sa thajskému boxu, zdokonaľujem sa v posilňovni.“

**Janka:** „Pestujem pešiu turistiku, pravidelne chodím pešo z Kanianky do Prievidze.“

**Miška:** „Chodím na trampolínu.“

**Ján:** „Bol som športový zápasník.“

**Michaela:** „Chodím do fitka, bicyklujem a plávam.“

Text: Anka Gálová Vavrová

Foto: Mária Suríková



## Šport medzi tradíciou a modernizáciou

Ako ukazujú dejiny, šport je súčasťou ľudského života už od staroveku (prvá známa olympiáda sa konala v roku 776 pred Kr.). Už od tohto obdobia slúžil nielen na zdravotné a iné telesné a osobné ciele, ale mal aj významné spoločenské úlohy - politické, kultúrne, ekonomické, a dokonca aj náboženské (tie v starovekom Grécku sa predstavovali ako pocta Diovi, iným príkladom je yoga ako súčasť hinduizmu, atď.). V športe sa premietajú aj rôzne spoločenské zmeny, ako napr. v súčasnosti, keď sa jeho veľká časť stala súčasťou moderného „priemyslu“ zaoberania sa samým sebou.

Šport vyrastá na spoločenských predstavách o tom, aký význam a úlohy má ľudské telo a aké postoje k nemu majú ľudia zaujať. Nevyhnutne má preto aj rozmer náboženský a teologický, ktorý v súčasnej dobe „kultu tela“ významne rozpracoval pápež sv. Ján Pavol II. Potreba ďalšieho rozvíjania a kresťanskej aplikácie teológie tela vyplýva aj z toho, že v súčasných individualizovaných spoločnostiach vyrástol celý priemysel služieb, ktoré človeka upriamujú na to, aby sa ustavične zaoberal samým sebou. Zavaluje nás (a už aj sami vyhľadávame) množstvo rád o chorobách - ktoré v tejto interpretácii zahŕňajú tie najbanálnejšie neduhy - a možnostiach predchádzať im, čo v konečnom dôsledku slúži predaju určitého tovaru alebo služby, či aspoň sledovanosti určitej relácie alebo rubriky. Moderného človeka zaskočí reakcia sv. Faustíny, ktorú opisuje vo svojom *Denníčku*, keď sa zamyslená o svojom živote zadívala do zrkadla a práve uvedomenie si toho, že hľadá do zrkadla, ju vytrhlo z myšlienok a vyvolalo výčitky, že sa príliš zaoberá sama sebou. Alebo vyjadrenie dnes 96-ročnej Joanny Penson, dlhoročnej lekárky poľského disidenta a neskôr prezidenta Lecha Wałęsu, že za svoju dlhovekosť určite vďačí tomu, že posledné roky svojej mladosti strávila v koncentračnom tábore vyhľadávaná na smrť, pretože lekári vedia, že civilizačné choroby spôsobuje hlavne nadmerné jedenie a nedostatok pohybu. Samozrejme, v jej vyjadrení bola aj štipka žartu. Ale späť k športu.

Šport zahŕňa pohybové aktivity, ktoré majú v spoločnosti ustanovenú formu a zmysel.

Toto „ustanovenie“ (inštitucionalizácia) môže byť v rôznej miere formalizované - od vrcholového športu s presne definovanými pravidlami pohybu, hodnotenia a účasti, až po bežné voľnočasové pohybové aktivity, ktorých pravidlá si účastníci určujú sami a aj uskutočňovaný pohyb má skôr spontánnu podobu. Z pohľadu jednotlivca má šport prispievať k jeho zdraviu, sile, aktívnemu odpočinku, alebo aj k utuženiu vzťahov. Tu sa však bližšie pozrieme na niektoré aspekty jeho pôsobenia zo spoločenského hľadiska.

Jeden z nich sme už naznačili. Šport sa dnes v stále masovejšej miere stáva nástrojom sebavyjadrenia človeka. Šport mu v tomto zmysle slúži na dosiahnutie svojho najlepšieho „ja“ podľa moderných zásad **dokonalosti**. Človek ním ukazuje postoj k sebe samému i k druhým ľuďom. Musí si zodpovedne odpovedať na otázky, či bude





športovať, ktoré športy si vyberie, kde a s kým ich bude uskutočňovať, kde a aké vybavenie si zaobstará a podobne. Každý z týchto výberov je spojený nielen s jeho telesnými danosťami, ale aj s jeho voľbou celkového životného štýlu a so spoločenským postavením človeka.

Na športe sa často zdôrazňuje jeho kladný vplyv na **výchovu detí a mládeže**. Obyčajne sa vyzdvihuje to, že pomáha budovať disciplínu, pevnú vôľu, pracovné návyky, osvojovať si pozitívne spoločenské hodnoty ako spolupráca, solidarita, zodpovednosť, hrdosť, férová súťaživosť a podobne. Toto jeho pôsobenie však nie je jednoznačné. Ukazuje sa, že k športu často inklinujú tí, ktorí majú tieto vlastnosti osvojené.

Šport je tiež ukazovateľom **spoločenského postavenia**. Nie je náhoda, že úspešní športovci sú zároveň aj celebrityami. Ako modely dokonalosti sa stávajú ikonami kolektívnej identity (národa či štátu) a vzormi pre ostatných, z čoho pramení ich spoločenská prestíž (niekedy aj bohatstvo a moc). Tá sa však prejavuje aj v športovaní tých, ktorí nie sú medzinárodne úspešnými športovcami. V tom, aký šport si vyberú (vysokú prestíž má dnes tenis a golf), s čím súvisí to, v akom spoločenskom prostredí sa športuje (aktivity „bohatých“ a „chu-

dobných“), či si vyberie drahšie (značkové) alebo lacnejšie športoviská a vybavenie (vrátane oblečenia).

Dodnes sa rozlišuje (v niektorých krajinách viac a v iných menej) medzi športmi, ktoré sú prípustné pre mužov a ktoré pre ženy. Toto rozlišovanie vyplýva jednak zo spoločenského postavenia a rozdelenia úloh medzi mužmi a ženami, ale aj z kultúrneho vnímania ich **rodovej identity a telesno-psychických daností**. Pokračujúce zrovnoprávňovanie mužov a žien sa prejavovalo okrem iného dopúšťaním žien k športovým aktivitám, ktoré boli dovtedy pre ne neprípustné. Posledná zimná olympiáda ukázala, že práve oblasť športu sa môže stať významným prostredím boja LGBTI komunity za ich uznanie a zrovnoprávnenie. Je to ďalší dôvod pre prehĺbenie chápania tela (a sexuality) v kontexte života človeka a jeho spoločenských vzťahov.

Osobitnú pozornosť by si zaslúžili **politické a ekonomické súvislosti** športu, a to v medzinárodnom kontexte. Mnohé skúsenosti ukazujú, ako výrazne môže do kultúry spoločnosti a rebríčka spoločenskej prestíže zasiahnuť prenos športov z jednej krajiny do druhej (spravidla z vyspelejšej do menej vyspelej). Športové výsledky a súťaže sa podobne ako štátne symboly (vlajka, štátny znak...) stávajú nástrojmi hrdosti a prestíže a nezriedka aj medzinárodného boja (bojkoty). Nehovoriac o obrovskom obchode v pozadí športu, od kupovania športovcov klubmi až po diskvalifikovanie športovca za to, že nevedomky dosiahol svoj vynikajúci výkon v oblečení značky, ktorá nebola v zozname dovolených na danom podujatí.

Keď rodičia posielajú svoje dieťa na dvor s loptou, obyčajne nepremýšľajú o týchto zložitých súvislostiach. Jednako by sa však občas mali nad športovaním svojich detí zamyslieť a pokúsiť sa múdro ovplyvňovať to, ako ich deti šport formuje a kam ich vedie. A nielen rodičia.

Text a foto: Mária Suríková







## Pivónie

4. 6. 2018

Už je po nich, po pivonkách. Boli krásne. Mám ich na fare i na chalupe na troch miestach. Ružové a bordové. Pred dvomi týždňami si počas búrky (či pred ňou) ich ťažké kvety ľahli k zemi a navrchu v strede ostali len listy. Preto som v sobotu kvety ostrihal, lebo pôsobia skôr odpudzujúco než okrášľujúco. A aké boli pred mesiacom úžasné!

Tak nejako je to i s ľudskou krásou. Myslím krásou tela. V čase mladosti, keď človek, najmä dievča, zakvitne, nevieť z nej spustiť oči. Aj Peter Lipa je napriek svojmu veku unesený maturantkami kráčajúcimi mestom. Po pár rokoch však kilá pribudnú, telo oťažie a miesto rastu dohora klesá dole. Pre mnohých to je tragický koniec krásy, pre iných šanca pre novú krásu.

Kvetu ostávajú listy, skutočnosť, vďaka ktorej rastliny žijú. Čo však ostáva človeku? Skutočné hodnoty života! Krása ducha tvorená vlastnosťami, postojmi, skutkami lásky. Krása, ktorá nevädne, ktorou môžeme byť pekní a príťažliví celý život.

Minulý týždeň som odniesol kvety najkrajšej žene svojho života. Mojej mame. Koncom mája mala totiž narodeniny. Ako väčšina z nás, nikdy som neriešil jej miery, váhu alebo iné kritériá krásy. Pre mňa bola krásna svojou materinskou láskou. Mimochodom, pivónie mala veľmi rada.

Vladimír Slovák **rtv:** Rádio Slovensko **rtv:** slovensko.rtv.sk

## Obnova

11. 6. 2018

Minulý týždeň som konzervoval staré drevo. Konštrukciu strechy, trámy. Pôvodne totiž neboli dobre očistené od kôry, a tak už boli na niektorých miestach napadnuté drevo-kazným hmyzom.

Všetky chemické prípravky určené na ochranu dreva (s likvidačným a preventívnym účinkom) hovoria, že pred ošetrovaním je nutné odstrániť z povrchu dreva zvyšky kôry, starých náterov a ostatných nečistôt. Tak som čistil.

Šlo to pomaly, za jeden deň som urobil asi tretinu. A pracoval som desať hodín. Čakajú ma teda ešte dva dni čistenia. Ale dúfam, že po tomto ošetrovaní sa životnosť dreva, a teda aj celej stavby, predĺži minimálne o 30 rokov.

Niekedy treba obnoviť aj medziľudské vzťahy. Najmä ak sme si ich neočistili, nevyjasnili na začiatku, môžu byť napadnuté hmyzom zbytočných očakávaní, nesplnených prianí, domýšľavosti, ba možno aj závisťou či dokonca nenávisťou.

Očista nemusí prebiehať rýchlo a jednoducho. Všetličo a všelijako treba odstrániť, ľudské srdce a myseľ sa nehoja ľahko. Ale oplatí sa ísť do toho. Výsledkom môže byť dobrý vzťah, ktorý vydrží aj viac než oných 30 rokov.



## 30 rokov kňazstva

18. 6. 2018

Dnes je tomu presne 30 rokov, ako som bol vysvätený za kňaza. Keď som v ostatných dňoch hľadal niečo, čím by som tieto roky charakterizoval, prišiel som k slovu prekvapenie.

Ako sa hovorí, všetko môže byť inak. A tak to aj bolo. Neprešli ani dva roky a skončil režim, v ktorom som študoval a otvorili sa nielen nové možnosti fungovania v slobodnej spoločnosti, ale aj nové výzvy, otázky a ponuky. Po šiestich rokoch som kazateľnicu zamenil za mikrofón, presnejšie manažérske kreslo v rádiu. A po pätnástich som sa zrazu stal tým, na čo som sa počas štúdií najviac pripravoval - dedinským farárom. Žiaľ, nie ako naplnenie praxe, ale za trest. A prišiel som k poznaniu, že najviac bolia rany zvnútra, od svojich. A že za slobodu treba bojovať vždy a všade. No a keď sa mi zdalo, že mediálne som už na dôchodku, prišla nová výzva, použiť okrem mikrofónu aj kameru.

Kňazstvo však nie je len prax či práca. Vysviackou sa človek zasväcuje, oficiálne vstupuje do vzťahu s tým, ktorý ho povolal a dal mu podiel na svojom kňazstve. Aj tu boli prekvapenia. Zistil som, že nestačí vo vzťahu vytrvať, že v ňom treba dozrievať a rásť. Pričom sa dá na Učiteľovi, Kristovi, stále objavovať nová krása pre srdce i myseľ. A to je to najkrajšie prekvapenie týchto tridsiatich a dúfam, že aj ďalších rokov.

Zamyslenie na dnešný deň **rtv:** vysiela každý pondelok 5:10 hod.

## Neviditeľné hodnoty

25. 6. 2018

Minulý týždeň ma kamarát pozval na pivo. Skôr, než objednal, položil čašníkovi podľa neho základnú otázku: „Dá sa u vás platiť kartou?“

Neviditeľné peniaze. Ako rýchlo sme si na ne zvykli. Tvoria väčšinu nášho obratu. Ved' kto z nás ešte dostáva výplatu na ruku? A kto z nás nepoužíva bankomatovú kartu? Možno nie vždy a všade, ale bez nej si to už nevieme predstaviť.

Spomínam si, ako si istý človek pri rozbehu tohto systému povzdychol: „Toto ľudí odnaučí hospodáriť. Keď to nevidíš, nemáš peniaze v ruke či v peňaženke, nevieš, koľko minieš.“ Myslím, že to bola zbytočná obava. Kto hospodáriť vie a najmä kto chce, nemusí svoje peniaze vidieť. Ved' väčšinu hodnôt, s ktorými hospodárime, nevidíme. Koľko študentov napríklad pôjde počas prázdnin pracovať do zahraničia, kde využijú svoje jazykové vedomosti! Vedomosti, schopnosti, rozum tiež nevidíme a pritom to, čo máme v hlave, nás robí hodnotnejšími než to, čo na nás druhí vidia.

A nejde pritom len o vedomosti. Sú tu aj iné hodnoty, ktoré nevidíme, napríklad dobré návyky. Pracovné, spoločenské, hygienické, morálne. A samozrejme, hodnoty ducha: česť, láska, spravodlivosť, pokoj, atď. Najväčšie hodnoty naozaj nevidíme. Ich získanie a udržanie je však dôležitejšie ako disponovanie platobnou kartou.



Milé deti!

blíži sa čas letných prázdnin, počas ktorých si môžeme viac oddýchnuť, chodiť na výlety a zažívať dobrodružstvá. Priestor na športovanie od rána do večera sa pred nami rozprestrie ako pikniková deka ☺!

Skôr, ako vyrazíme, pozývam vás spoznať najväčších rekordérov zo zvieracej ríše, ktorých Pán Boh stvoril. Možno budete prekvapení z výkonov, ktoré tieto Božie stvorenia dosahujú. Zaslúžia si zlatú medailu vo svojich disciplínach!

Mená zvieracích rekordérov sa dozviete, keď doplníte správne písmená k symbolom.

|   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |    |   |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|---|
| ☒ | ◇ | # | « | 🏠 | • | □ | Δ | Φ | ☀ | ⚡ | !! | 🌀 |
| T | N | K | A | G | U | Š | R | O | S | E | P  | D |

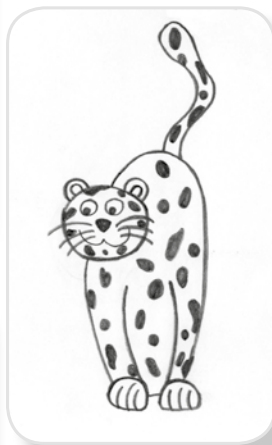
1. Zlatá medaila v skoku do diaľky z miesta: 10 m

|   |   |   |   |   |   |   |
|---|---|---|---|---|---|---|
| # | ⚡ | ◇ | 🏠 | • | Δ | « |
|   |   |   |   |   |   |   |



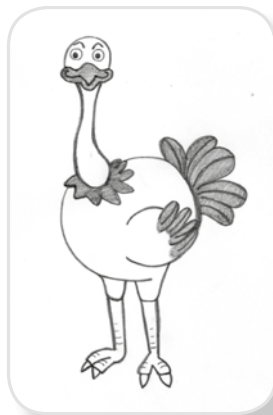
2. Zlatá medaila v behu: 100 km/h (najrýchlejší na krátku vzdialenosť – 500 m)

|   |   |    |   |   |   |
|---|---|----|---|---|---|
| 🏠 | ⚡ | !! | « | Δ | 🌀 |
|   |   |    |   |   |   |



3. Zlatá medaila v rýchlosti medzi bežiacimi vtákmi: 70 km/h

|    |   |   |   |   |   |
|----|---|---|---|---|---|
| !! | □ | ☒ | Δ | Φ | ☀ |
|    |   |   |   |   |   |



Podarilo sa Vám rozlúštiť mená Božích rekordérov? Ak o nich túžite zistiť viac, skúste pohladať v encyklopédii alebo na internete. Prajem vám pokojné prežitie prázdnin!

Rubriku  
pre deti  
pripravila  
Anežka  
Kútiková





## Tatranská story

Vietor často preženie ponad Tatry more mrakov i dážď. Preháňa hmlý od Tatranskej kotliny po Nový Smokovec, Polianky, Štrbské Pleso, Lomnický štít... Keď tu stretne-  
me jar, leto či ostatné ročné obdobia, za slnečného rána alebo búrlivého podvečera,  
zistíme, že tieto doliny i chodníčky - vlastne celé Tatry - sú dielom veľkého Majstra.  
Ak budeme mať srdce otvorené, budeme vnímať všetko vôkol, čo nám Boh daroval.  
Potom spoznáme krásu i tajomstvá veľikánov, ktoré sú turistom spoločne s ozónom  
štedro ponúkané plným priehrástím.

S Božou pomocou sa dá využiť každá sekunda pobytu pri návšteve Tatier. Tí, ktorí nevládu robiť veľké túry, môžu pri prechádzkach hľadať pokoj pri malých potôčikoch, jazierkach, jednoducho nechať sa očariť tatranskou nádherou. Tieto veľhory nám ponúkajú pokojné a hlboké rozjímanie nad veľkosťou Boha.

Aj môj syn Slávko prichádzal do Tatier uskutočňovať svoj sen a skúšať svoje sily vo vzduchu na rogale. Už v pätnástich tvrdil, že bude lietať. Nikto tomu veľmi neveril, ani lekári mu liečenie pre časté zlomeniny neodporúčali. No on si neváhal tajne urobiť letecké skúšky a mladosť a radosť napokon zvíťazili.

Priateľka Fanka ma vtedy napomenula: „Počuj, sestra, slabo dôveruješ Pánovi. Skús povedať: Pane môj, ja ti veľmi dôverujem, ak to bude tvoja vôľa a Slávko bude chcieť lietať, ty kočíruj to rogalo vpredu a Slávo nech je tandemista za tebou.“

Keď bol v Tatrách, trúfali si aj s pánom farárom zo Svitu lietať kade-tade. Raz nám povedal, že pristane na ihrisku v Smokovci. Dala som mu medailu Panny Márie (ani o tom nevedel) a prosila ju, aby ho chránila. Vyšliapal na Slavkovský štít a povedal nám, aby sme ho čakali na smokovskom ihrisku. Strhol sa vietor. Stuhly, ktorými sme označili ihrisko, neboli nič platné, zavialo ho až do Lomnice...

Keď bol už plnoletý, prekvapil ma raz doma telefón. „Mami, čo robíš?“ „Čakám, až sa ozveš,“ odpovedala som mu. „Vieš, mami, leteli sme smer Lendak z vrcholov Tatier a pristál som na borovici. Mal som šťastie, prilba ma zachránila, keď som padal dole z borovice.“

Prvým spojom som cestovala do Tatier, naše priateľky ho prichýlili a jedna z nich sa celú noc modlila, nech mu Pán zmierni bolesti. Do môjho príchodu d'alší známi zabezpečili odvoz na chirurgiu. Tam ho ošetrili, obviazali a na druhý deň mal kúpenú letenku za prácou do cudziny. Poslednú noc som kľáčala pri posteli ja, v duchu som d'akovala za to, že je celý a žije. Vzdychal celú noc. Odprosovala som Pána za jeho nerozvážnosť a d'akovala svätým anjelom, že ho z tej vysokej borovice dali dole. Bolo to poučenie pre všetkých.

Úzkosť srdca mamy som s vďakou odovzdala Panne Márii. Keď vzlietlo lietadlo z popradského letiska, neviem opísať vďačnosť Pánu Ježišovi, že rozumie mladým, aj keď my sme plné obáv a nestačíme ich mysle-  
niu a odvahe. Zostávajú iba zopnuté ruky, vrúcna modlitba a odovzdanosť.

Text: Anka G.Vavrová

Foto: Silvia Kobelová

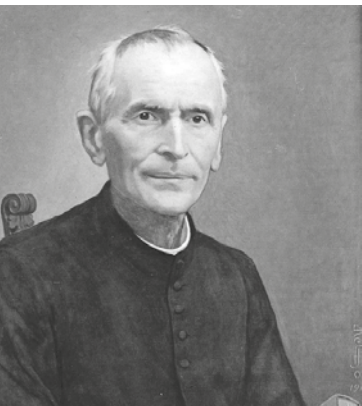




## Na vzbudenie viery využíval i hudbu, divadlo a šport

*Blahoslavený Michal Rua*

Rovnako ako všetci saleziáni, bol všade tam, kde aj chlapci - na vyučovaní, na divadelných či hudobných skúškach, ale i pri športových hrách. Nezabúdaj však na to, že toto všetko sú len prostriedky, ktoré môžu chlapcom dostať sa bližšie k viere. Prvý nástupca dona Bosca, don Michal Rua, sa zaslúžil o rozvoj saleziánskeho diela aj vďaka svojej schopnosti priblížiť sa k mladým.



Michal Rua sa narodil 9. júna 1837 v Turíne. Ako osemročnému mu zomrel otec. Krátko po jeho smrti objavil oratórium don Bosca a v láskavom prístupe tohto vzácného kňaza objavil nedávno stratenú otcovskú lásku.

### Prvý salezián

Michal bol najmladším z deviatich detí. Rok po smrti otca plánoval začať pracovať, aby pomohol mame. Don Bosco mu však navrhol, aby pokračoval v štúdiách a stal sa kňazom. Michala táto myšlienka nadchla, hoci ho aj štúdium stálo veľa úsilia. Do oratória privádzal nových a nových chlapcov a don Bosco mu zveroval stále viac úloh. Prepisoval napríklad jeho texty, pretože don Bosco mal len veľmi ťažko čitateľné písmo.

V roku 1854 zložil Michal Rua spolu s niekoľkými ďalšími chovancami prvé rehoľné sľuby a stali sa tak prvými saleziánmi. O šesť rokov neskôr bol Michal vysvätený za kňaza. Don Bosco mu vtedy odporúčal: „Aby si naplnil svoje poslanie na zemi, nasleduj túto radu: príkladný život, dokonalú obozretnosť, vytrvalosť napriek vyčerpaniu v službe duším, úplnú poddajnosť vnuknutiam Najvyššieho, neustály boj s peklom, stálu dôveru v Boha.“

Michal Rua si celým svojím srdcom osvojil

systém výchovy a vzdelávania don Bosca, ktorý bol postavený najmä na častom prijímaní sviatostí a účte k Panne Márii. Stal sa riaditeľom malého seminára v Mirabello, kde bol neustále obklopený mladými ľuďmi. Veľa sa s nimi rozprával, žartoval s nimi, hral a spieval. Záležalo mu nielen na tom, aby boli jeho mladí milovaní, ale aby aj vedeli o tom, že sú milovaní.

### Pokušenia i choroba

Michal Rua však prežíval v živote i ťažké chvíle. Kráčajúc od úspechu k úspechu, začal byť veľmi pokúšaný v oblasti pýchy. Nech robil, čo robil, pokušenia boli stále väčšie. Až keď sa s nimi zveril don Boscovi, dal mu múdru radu, vďaka ktorej nad nimi zvíťazil: „Odporúčam ti liek sv. Bernarda. Často si dávaj odpoveď na otázky: Odkiaľ si? Aká je tvoja úloha? Čo je cieľom tvojho života? Úprimné odpovede na tieto základné pravdy ti pomôžu.“

V roku 1868 don Rua veľmi vážne ochorel. Dostal zápal podbrušnice a lekári mu dávali pár hodín života. Don Bosco mu však povedal, že vyzdravie, a tak sa aj stalo. Po svojom uzdravení prevzal viac ako polovicu don Boscových povinností. Vďaka neustálej modlitbe a systematickej práci ich však i napriek ich veľkému množstvu zvládal.

### Nástupca dona Bosca

Keď sa don Boscovi zhoršilo zdravie, vymenoval Michala Ruu za svojho nástupcu. Po jeho smrti v roku 1888 sa don Rua naplno chopil služby vedenia rehole, pričom neustále zdôrazňoval: „Naše slová, činy,



trpezlivosť v nezdaroch a skúškach musia byť sprevádzané láskou, jemnosťou, zhovievavosťou a nadšením pre dušu.“

Pripomínal: „Hudba, divadlo a šport sú prostriedky, nič viac. Kde sú potrebné, môžu sa použiť - ale vždy s opatnosťou, aby povzbudili mladých a zaistili ich vytrvalosť. Cieľom je učiť náboženstvo a formovať dušu.“

Don Michal Rua zomrel 6. apríla 1910 v Turíne. Počas jeho života sa počet saleziánov zvýšil zo 700 na 4000, počet domov zo 64 na 341 a počet krajín, kde saleziáni pôsobili, zo 6 na 30. Blahorečil ho pápež Pavol VI. v roku 1972.

Pripravila: Petra Humajová  
(Životopisné údaje: [www.zivotopisysvaticych.sk](http://www.zivotopisysvaticych.sk), foto: [www.andrzej.zabrze.pl](http://www.andrzej.zabrze.pl))

## Závislosť prichádza pomaly a zákerne

*(Príbeh ženy, ktorá sa dokázala vzopriet alkoholu)*

V skutočnosti má 42 rokov, ale 13. mája oslavuje svoje druhé narodenie, svoj druhý návrat do života. Nie je to tak dávno, čo bola známou a milou osobnosťou. Videli sme ju v televízii, počuli v rozhlasu, písali o nej médiá, bola známa. Pila. Pila vždy rýchlo, dychtivo, aby sa rýchlo stala iným človekom. Vždy, všade, pravidelne a veľa. Nasledujúci deň bol vždy hrozný - až kým si nevypila.

Odrazu si začala všimnúť, aké je to príjemné, keď hneď ráno ide do krčmy a dá si pivo. Odvtedy viac necítila žiadne bolesti. Snažila sa udržať spotrebu na jednej fľaši za hodinu. Aby manžel nezacítil pach alkoholu v jej dychu, žuvala semienka čili papričiek. Takmer jej očerneli zuby. Keď bola doma sama, pila ešte viac. Postel' si obložila fľaškami alkoholu a pivom, aby nemusela chodiť do špajze. Neskôr dostala znova ponuku zapojiť sa do verejnoprávneho života. Chcela vyu-

žiť šancu, nútila sa do rýchleho detoxu. Telo ale začalo rebelovať epileptickým záchvatom. Keď sa prebudila zakrvavená, s penou na ústach, videla okolo seba biele plášte. Cítila, že v ten deň sa niečo stane.

13. mája počas krízových záchvatov prežívala čosi ako „rozhovory s Bohom“. Nikdy na to nezabudne. Prekonala smrteľné muky. Čosi jej pomohlo, aby sa rozhodla pre život. Čosi bolo silnejšie než ona sama. Dnes vie, že to bol on, Boh.

Po dlhotrvajúcej liečbe a následného odvykacieho procesu sa jej za pomoci priateľov abstinenciu podaril návrat do života. Vie, že len takíto ľudia jej rozumejú a môžu jej kedykoľvek pomôcť, poradiť a cítiť s ňou. Bojí sa akéhokoľvek bonbónu, lebo môže obsahovať alkohol. Je vďačná za každý deň, keď si môže povedať: „Žijem.“

M. D.



## Spomienka

Dňa 8. júla uplynuli štyri roky, čo nás navždy opustila láskavá manželka a matka **Anna Mišíková**. S láskou a úctou si na ňu spomínajú manžel, dcéra a syn s rodinami. Aj vy, ktorí ste ju poznali, venujte jej prosím tichú spomienku.



## **Farská kronika** od 26. mája do 24. júna 2018

### **Do farského spoločenstva sme sviatost'ou krstu prijali:**

Samuel Šrank  
Max Dírer  
Šimon Ďurčan  
Adam Hancko  
Elens Broks  
Filip Gurečka  
Diana Ďurinová  
Sofia Kopčanová

### **Manželstvo uzavreli:**

Martin Čičmanec a Michaela Čertíková  
Martin Mečiar a Natália Ružeková  
Kristián Kerpner a Lenka Konušová  
Michael Dado a Róberta Zuzulová  
Michal Šinko a Miriama Humajová  
Marek Kapusta a Stanislava Beňáková  
Miroslav Kratochvíl a Katarína Hohošová  
Róbert Václavík a Romana Hofmanová

### **S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:**

Margaréta Trenknerová, 68 r.  
Stanislav Mečiar, 73 r.  
Andrej Kurek, 67 r.  
Dušan Géczy, 72 r.  
Dušan Krakovik, 67 r.  
Ján Oljarčík, 80 r.  
Eleonóra Gregorová, 79 r.  
Ol'ga Balážová, 67 r.  
Jiřina Halgašová, 79 r.  
Bernard Banic, 77 r.  
Ivan Maurer, 64 r.  
Milan Stanko, 74 r.

## **BARTOLOMEJ** ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ  
v B.B. č. 1127/98

Vydáva:  
Rímskokatolícky farský úrad  
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko  
tel.: 0902 202 898  
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Vedúca vydania: Petra Humajová  
Grafika: Beáta Voskárová  
Redaktori: Vladimír Slovák, Marián  
Husár, Ján Jáger, Elena Blašková,  
Anna Gálová, Štefan Kollár, Mária  
Melicherčíková, Mária Pytlová, Mária  
Suríková, Romana Václavíková

Kontakt:  
tel.: 046/542 28 01  
web: [www.farapd.sk](http://www.farapd.sk)  
e-mail: [bartolomej@farapd.sk](mailto:bartolomej@farapd.sk)  
adresa: Redakcia Bartolomej  
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:  
str. 1,3 - Silvia Kobelová  
str. 2 - Štefan Kollár  
str. 31 - Jakub Straňanek  
str. 32 - Jakub Masár, Katarína Tomajová

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.  
Náklady na tlač:  
cca. 0,40 €

Upozornenie:  
Redakcia si vyhradzuje právo výberu  
a úpravy príspevkov.  
Rukopisy nevraciamy.





Oslava sviatku Najsvätejšej Trojice v piaristickom kostole v Prievidzi, 25. - 26. mája 2018







Piarfest - stretnutie rodičov, žiakov a učiteľov piaristickej základnej školy, 8. júna 2018

